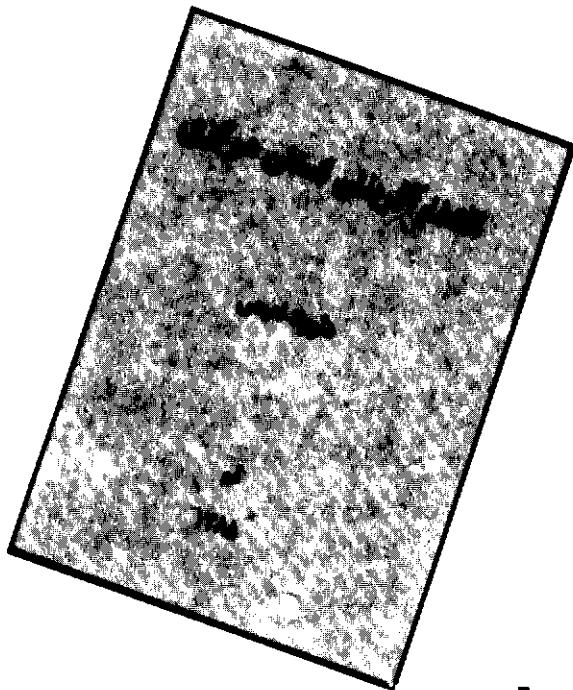

نقدی پر

افتخار آفرینان استان مرکزی

حسیدر رضا میرمحمدی

افتخار آفرینان استان مرکزی، تالیف داود نعیمی، انتشارات کومه، قم، ۱۳۸۰، ۴۴۸ صفحه (جلد اول).

نگارشی فارسی را دچار مشکل نموده است که برخی از آنان در سطور بعد خواهد آمد.

- یکی از منابع مؤلف، کتاب فرهنگ آبادی‌ها و مکان‌های مذهبی کشور اثر دکتر محمدحسین پاپلی بزدی است که در سال ۱۳۶۷ از سوی بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی منتشر گردیده است. استناد به این اثر در همه صفحات بدون ذکر صفحه است و به ۳ صورت آمده است: مکان‌های مذهبی پاپلی بزدی؛ اماکن مذهبی پاپلی بزدی؛ فرهنگ آبادی‌های دکتر

این اثر ۲ جلدی است و آنچه در پی می‌آید معرفی جلد اول می‌باشد، این مجلد دارای یک مقدمه و ۱۲ فصل است. فصل اول: در خصوص ناحیه جبال و حاکمان نخستین آن؛ فصل دوم: ویژگی‌های جغرافیایی و تاریخی اراک؛ فصل سوم: جاذبه‌های تاریخی و مذهبی استان مرکزی؛ فصل چهارم: جاذبه‌های طبیعی استان مرکزی؛ فصل پنجم: مراسم سنتی استان مرکزی؛ فصل ششم: وزیران استان در دوران مختلف تاریخی؛ فصل هفتم: حاکمان اراک؛ فصل هشتم: مساجد؛ فصل نهم: بقای آل کوثر؛ فصل دهم: کتابخانه‌های عمومی استان مرکزی؛ فصل یازدهم: مدارس علمیه دینی و نقش مؤسس آن آیة الله حائری؛ فصل دوازدهم: حوزه علمیه اراک پروردگاه مجتهدین بنام.

کوتاه‌ترین فصل کتاب فصل چهارم است که هفت صفحه دارد و پر صفحه‌ترین فصل فصل نهم است. اما از مطالعه این اثر به دست می‌آید:

- احساس نیاز به ویراستاری فنی و ادبی بسیار دقیق و اصولی.

- فصل ششم به شرح حال وزیران استان در دوران مختلف و فصل هفتم به حاکمان اراک اختصاص یافته است، آیا حاکمان و وزیران با توجه به برخی از سرگذشت می‌توانند جزء افتخار آفرینان محسوب گردند؟

- مأخذ بسیاری از نقل قول‌های متن نه در داخل متن ذکر گردیده و نه در زیرنویس صفحات.

- در بسیاری از زیرنویس‌ها به نام کتاب اکتفا شده است.

- در برخی موارد جملات متن حالت محاوره‌ای دارد و به کار بردن کلمات عربی در متن فارسی رعایت برخی اصول

مرکزی را منبعث از فشار اقیانوس هند آورده است، در صورتی که اقیانوس هند صرفاً در جنوب شرقی ایران مؤثر است و در هیچ مکانی از کشور مؤثر نیست و از سوی دیگر فشار اقیانوس هند خود جمله نادرست است و می‌بایست در بیان آن از: فشار زیاد یا فشار کم اقیانوس بهره برد.

- در صفحه ۳۸۶ و ۳۸۷ قطر گنبد امامزاده قاسم(ع) را ۲۱۰ متر ذکر نموده که این عدد عقلاً سازگار نیست، ظاهراً باید ۱۰۰ الی ۱۲۰ متر صحیح باشد.

- در صفحه ۵۶ (زیرنویس شماره ۲) ماده تاریخ بنای شهر اراک را چنین آورده است: «نهاد یوسف ثانی بنای مصر جدید»، بر اساس آنچه در کتاب هیمایی اراک (ج ۱ ص ۳۱) آمده ماده تاریخ چنین است: «نمود یوسف ثانی بنای مصر جدید» که سال ۱۲۳۱ می باشد. البته مؤلف محترم صحیح این ماده تاریخ را در صفحه ۶۸، سطر دوم آورده است، ولی در زیرنویس ص ۵۶ دقت ننموده است.

- زیرنویس شماره ۱ صفحه ۴۰۹ در متن صفحه ۴۱۲، سطر ۱۱ و ۱۲ تکرار گردیده است؟

- مؤلف در صفحه ۶۲ وفات یوسف خان گرجی را به سال ۱۲۴۰ ق در اصفهان و در صفحه ۶۳ به سال ۱۲۴۰ ق و در صفحه ۶۹ به سال ۱۲۴۶ دانسته است.

- در ص ۶۳ آمده است که پس از فوت یوسف خان گرجی به سال ۱۲۴۰ ق فتحعلی شاه قاجار مقام و منصب او را به فرزند ۱۷ ساله اش غلامحسین خان می دهد. در صفحه ۶۹ آمده در سال ۱۲۴۶ سپهبدار قشون و حکمرانی عراق (اراک) به ایشان واگذار گردید و در صفحه ۶۳، سطر ۱۳ آمده: فتحعلیشاه در سال ۱۲۴۳ ق به قم و سلطان آباد (اراک فعلی) سفر می کند غلامحسین خان (فرزند یوسف خان گرجی - سپهبدار اول) سپهبدار عراق است. بنابراین سال ۱۲۴۶ ظاهرآ صحیح نیست.

- در صفحه ۶۷ چنین آمده است: سال وفات غلامحسین خان سپهبدار را در حدود سال ۱۳۰۳ یا ۱۳۰۴ ذکر می کنند. در پایان صفحه ۶۸ آمده وفات غلامحسین خان به دست نیامد، ولی چون ضمن وقایع ۱۳۰۴ دیده می شود که آقا سردار فرزند سپهبدار به لقب و منصب پدر سرافراز گردیده، بایست وفات وی را در خلال سال های ۱۳۰۳ یا همان سال تصور نمود.

- در صفحه ۷۰، سطر ۶ آمده است حاج زین العابدین شیروانی در کتاب در ماده شهر نوی نویسد... ولی نام کتاب وی ذکر نگردیده و زیرنویسی نیز در پی آن نیامده است.

محمدحسین پاپلی (که هیچ کدام از این سه صورت ارجاع صحیح نیست).

- استان مرکزی در برخی موارد استان اراک نامیده شده که صحیح نیست، از جمله در صفحه ۱۴، سطر ۹.

- در اکثر صفحات تفاوتی بین شهر و شهرستان وجود ندارد و در بیشتر موارد شهرستان همان شهر است، نه شهرستان و معنای محدوده سیاسی، چنان که در صفحه ۸۲ بنای امامزاده شاهزاده حسین در ۴۰ کیلومتری شمال شهرستان اراک و در صفحه ۲۷۶ این بنادر ۴۰ کیلومتری شمال اراک ذکر شده با در صفحه ۷۸ آمده حمام چهارفصل در خیابان دکتر بهشتی در نزدیکی سه راه از منه در شهرستان اراک قرار دارد که صحیح آن شهر اراک است نه شهرستان اراک.

- نصل چهارم به جاذبه های طبیعی استان مرکزی اختصاصی پانته است، اما فقط به جاذبه های طبیعی شهرستان سربند و

محلات اکتفا شده است، گویی شهرستان های ساره، خمین، آشتیان، تفرش، اراک و دلیجان ظاهرآ از این جاذبه های بهره اند.

- فصل پنجم به مراسم های سنتی استان مرکزی اختصاصی پانته که ظاهرآ نسبتی با عنوان کتاب ندارد. این فصل ۲۲ صفحه دارد که ۸ صفحه آن به مراسم سنتی در استان اختصاصی پانته است و ۶ صفحه به فهرست آثار تاریخی شهرستان خمین، دلیجان، ساره، سربند و محلات که موضوع فصل سوم می باشد.

- در صفحه ۱۲۷ و ۱۲۸ در بیان مراسم آهو آهو در روستای خوره چنین آمده است که اگر فرزند کوچک خانوار حادل باشد این ایات به صورت زیر خوانده می شود. اما از اشعار خبری نیست. چنین جافنادگی هایی در متن کتاب فراوان است. مثال دیگر این جمله در بیان نماز استسقای آیة الله سید محمد تقی خوانساری است که در صفحه ۴۳۵ مذکور است: حرکت فرموده و به مصلای خارج شهر تشریف آورده و به عجیبی ظاهر گردید و بر احدی مخفی نماند که نیست این الا از اثر دهای آن بزرگوار. که ظاهرآ جمله جافنادگی دارد و شاید این گونه بوده: «ابر به طرز عجیبی».

- در صفحه ۴۷، سطر ۱۴ وزش بادهای محلی استان

پیر مراد آباد درج گردیده.

- در صفحه ۸۳ قدمت بنای شاهزاده ابراهیم به دوره صفویه بر می گردد و در صفحه ۲۸۳ به سال سوم و چهارم ق نسبت داده شده است.

- در صفحه ۸۲ گنبد اصلی شاهزاده حسین را از بنای عهد صفویه ذکر نموده، حال آنکه در صفحه ۲۷۶ بنای آن را در دوران ایلخانی دانسته است.

- در صفحه ۸۳ فاصله امامزاده حوا خاتون در ۱۵ کیلومتری شمال شهرستان اراک و در صفحه ۲۷۹ در ۱۲ کیلومتری شمال اراک آمده است.

- در صفحه ۸۳ تاریخ یکی از سنگ نوشته های موجود را ۴۸۷ ق آورده، حال آنکه در صفحه ۲۷۹ گفته قدمت بنای امامزاده به نظر می رسد متعلق به سال های ۴۰۰ - ۵۰۰ ق باشد. در صورتی که سنگ نوشته موجود است به نظر می رسد چه جایگاهی دارد.

- در صفحه ۱۸۳ امامزاده محمد عابد در مشهد میقان در ۱۲ کیلومتری شمال شهرستان اراک و در صفحه ۲۶۴ در ۱۲ کیلومتری شهر اراک درج گردیده است.

- در صفحه ۸۴ بقیه شاهزاده محسن واقع در مشهد گرمه در ۴۲ کیلومتری شمال غربی شهرستان اراک آمده، در صفحه ۲۷۳ در ۳۷ کیلومتری شهر اراک و سپس آمده است که ۲۷ کیلومتر آن آسفالت و ۵ کیلومتر دیگر آن شوسه است، اولاً در عدد ۳۷ کیلومتر و ۴۲ کیلومتر متفاوت است و دیگر اینکه جمع دو عدد ۲۷ و ۵، ۳۲ است نه عدد ۳۷ و نه ۴۲، نکته دیگر اینکه در صفحه ۲۸۳، سطر ۱۰ جمله چنین است: «فاصله این بقیه شهر اراک ۳۷ کیلومتر می باشد»، به ظاهر حرف «تا» فراموش حذف شده است.

- صفحه ۸۴ ذیل عنوان بنای تاریخی شهرستان خمین چنین آمده است: «چندی پیش از طریق کارشناسان وزارت فرهنگ و هنر مورد بررسی و شناسایی قرار گرفت». ظاهرآ چندی پیش قبل از پیروزی انقلاب اسلامی است، زیرا بعد از انقلاب اسلامی عنوان وزارت فرهنگ و هنر وجود ندارد.

- در صفحه ۷۱، سطر ۱۷ آمده که در درون قلمه اولیه (شهر) ۴۸ بقیه به نسبت یک دیگر ساخته شده است که ظاهرآ منظور یکدیگر باشد.

- در صفحه ۸۳ در خصوص امامزاده محمد عابد آمده که یکی از بنایهای مذهبی مقدس این منطقه است که در ۱۲ کیلومتری شمال شهرستان اراک واقع است و در صفحه ۲۶۴ آمده این بنای ۱۲ کیلومتری شمال شهر اراک است.

- زیرنویس شماره ۲ صفحه ۷۹ در صفحه ۴۱۰ و ۴۱۱ (شرح حال حاج محمد ابراهیم خوانساری) آمده است و نیازی به زیرنویس نبوده است.

- زیرنویس شماره ۲ در صفحه ۸۰ آمده است که بهودیان به دلیل الزامات شرع مقدس اسلام امکان استفاده از گرمابه های سلمانان را ندارند.

- درباره امامزاده شاهزاده حسین (ع) در صفحه ۸۲ بحث شده و در صفحه ۲۷۵ تکرار گردیده، ضمن آنکه در صفحه ۸۲ این بنادر ۴۰ کیلومتری شمال شهرستان اراک و در صفحه ۲۷۵ در شمال شرقی شهرستان عنان گردیده و در صفحه ۲۷۶ در ۴۰ کیلومتری شمال شهر اراک درج گردیده است.

- مبحث بنای تاریخی شیخ مراد در صفحه ۸۲ و ۳۱۵ و ۳۱۶ آمده است. آمده این بنادر ۱۴ کیلومتری جنوب شرقی شهر اراک است، اما در صفحه ۳۱۵ آمده که این بنای ۱۴ کیلومتری شمال شرقی اراک قرار دارد.

دیگر جای درباره این بنای آمده است: چندی پیش از طریق کارشناسان اداره کل حفاظت آثار تاریخی مورد بررسی و در تاریخ ۲۷/۶/۲۵۳۶ به ثبت رسیده است. منظور از چندی پیش حدود ۳۱ سال قبل است (تازمان تألیف کتاب).

- در صفحه ۸۳ بنای تاریخی شاهزاده ابراهیم در روستای مشهد الکوبه در ۴۵ کیلومتری جنوبی اراک درج گردیده و در صفحه ۲۸۴ و ۲۸۵ عنوان امامزاده جعفر و ابراهیم - مشهد الکوبه آمده است؛ توضیح آن درباره شاهزاده صالح و بنی بنی صفتی خاتون از فرزندان موسی بن جعفر (ع) است، دیگر اینکه فاصله ۴۵ کیلومتری آن به ۳۵ کیلومتر تغییر یافته و جهت جغرافیایی آن که در ص ۸۳ جنوبی غربی اراک بوده در صفحه ۲۸۴ به شمال غربی اراک تبدیل شده است، در ضمن عنوان موضوع در صفحات متفاوت است و موضوع متن ارتباطی با عنوان ندارد.

- در ص ۸۲ بنای تاریخ شیخ مراد در صفحه ۳۱۵ با عنوان

خمين، دليجان، ساوه، سرپند و محلات آمده است، در صورتى که فصل سوم كتاب به جاذبه های تاريخي و مذهبی اختصاص دارد. جالب توجه آنکه در جدول فهرست آثار تاريخي و مذهبی شهرستان خمين رديف ۱۱ - ۱۲ نام در چشميه به نام چشميه يشه على و چشميه فارس و دو سرخاکي و قدیمی آمده است و در جدول فهرست آثار تاريخي و مذهبی شهرستان ساوه نيز نام دو سراب و در شهرستان سرپند نام جنگل های بلوط، دره سماخلی، سرخاکي هندودر، سراب اسکان، سراب پنجعلی، سراب حک، سراب عباس آباد، سراب عمارت و کوه و چاه چال خاتون در فهرست آثار تاريخي آمده است.

- در فصل ششم، صفحه ۱۴۲ (مبحث وزیران استان) از اسحاق فراهانی ياد شده و در صفحه ۱۴۶ سخن در باب میرزا اسحاق فراهانی تکرار گردیده که ظاهرآ هنوانها به پک شخص برمی گردد.

- در فصل هفتم (حاكمان اراك) از افرادی سخن به ميان آمده که در مبحث وزیران استان به آنان اشاره شده است، از جمله ميرسید احمد مستوفی متدرج در صفحه ۱۵۳ و ۱۷۹.

- در صفحه ۱۸۲ در بيان قحطی سال ۱۲۸۸ بيت شعری چنین آورده است:

به سالی که آدم خوری باب گشت
ز هجرت گذشته است هشتاد و هشت
که صحیح آن چنین است:

به سالی که آدم خوری باب گشت
هزار و دویست است و هشتاد و هشت

- در صفحه ۲۳۹ تاریخ ساخت مسجد و مدرسه حاج محمد ابراهیم خوانساری در سال های ۱۳۱۵ - ۱۳۲۰ ق آمده، در صفحه ۴۰۹ همین تاریخ ثبت شده و در صفحه ۲۱۵، ۲۱۶ - ۱۳۲۰ ذکر گردیده که عدد متفاوتن است.

- تاریخ بنای مدرسه ملک در صفحه ۴۰۹ بین سال های ۱۳۱۸ - ۱۳۲۰ ذکر شده و در صفحه ۴۱۵، سطر ۹ سال های ۱۳۲۰ - ۱۳۲۲ و در سطر ۲۱ سال ۱۲۸۷ ق ضبط گردیده است.

- در فصل نهم ضمن «بقاع آن کوثر» ابتداء فهرست ۲۱ بقعه آمده است و سپس تحت عنوان «بقاع منور و مقابر شهر اراك» تعداد ۴۴ بقعه و امامزاده فهرست شده است؛ اولاً برخی از اين بقاع در شهر اراك نیست و در سایر شهرستان های استان است، ثانیاً تعدادی از آنها تکراری است، برای مثال به برخی اشاره من گردد:

جالب تر اينکه چون موضوع مربوط به قبل از پیروزی انقلاب اسلامی است، از مجموع ۲۶ امامزاده و بقعه متبرکه و قلمعه های تاريخي موجود در شهرستان خمين فقط ۳ بنا به عنوان اثر تاريخي ثبت شده است و به همین علت است که منزل پدری حضرت امام خمينی (ره) که به شماره ۱۷۴۶ ثبت تاريخي گردیده، جزو آثار تاريخي نیامده است.

- در همین صفحه ۸۴ عنوان بنای تاريخي شهرستان تفرض فراموش گردیده است.

- در صفحه ۸۷ بقعة ابوالعلی مهدی ذکر شده که در صفحه ۲۸۲ و ۲۸۳ بخش های از آن مجدد تکرار گردیده است. سخن درباره امامزاده احمد در همین صفحه در صفحه ۲۸۵ - ۲۸۶ تکرار شده است، ضمن آنکه محل امامزاده در صفحه ۸۷ روستای «کوهین» و در صفحه ۳۸۴ روستای «کوین» ذکر شده است.

- در صفحه ۸۷ مبحث امامزاده هادی در صفحه ۲۸۷ تکرار گردیده است.

- ص ۸۸ آمده است که محل امامزاده جعفر در دهکده مصفای در دهستان دستگر است و نام اين دهکده نیامده است، اما در صفحه ۳۸۸ ضمن تکرار بحث محل دفن امامزاده را «آبادی گیو» دانسته است.

- در صفحه ۹۷ و ۹۸ به مجموعه تاريخي بيت حضرت امام(ره) اشاره گردیده که اين مبحث من بايست در صفحه ۸۴ ذيل بنای تاريخي شهرستان خمين ذکر می گردد.

- سزاوار بود معرفی شهرها، شهرستان ها و آبادی ها در متن درج می گردد؛ جز شهرستان سرپند که در متن اصلی توضیع داده شده است، سایر موارد چون آبادی انجдан، شهرستان تفرض، شهر نراق و شهرستان ساوره و شهرستان محلات در زیرنویس آمده.

- فصل سوم، در صفحه ۸۹ و ۱۱۱ سخن درباره مسجد جامع نراق تکرار شده است.

- در فصل مراسم های سنتی استان مرکزی، صفحه ۱۳۴ - ۱۳۸، طی ۶ جدول فهرست آثار تاريخي و مذهبی شهرستان های

می شود ۲۴ ماه، نه ۳۸ ماه، تازه اگر هم ۳ سال محاسبه شود باز ۳۶ ماه خواهد شد نه ۳۸ ماه. سطر اول همین صفحه و سطر آخر آن تکرار یک مطلب است.

- صفحه ۳۷، سطر ۱۱ وفات ابوالخلف عجلی را به سال ۲۲۵ ق در بغداد و سطر ۱۶ وفات ایشان را به سال ۲۲۶ ق آورده است یعنی در یک صفحه ۲ عدد متفاوت.

- صفحه ۲۹۵ در ذکر متولیان امامزاده عبدالله(ع) و آمده خاتون سال وفات آقاسید بنی متولی سابق امامزاده را سال ۱۲۲ ق ذکر نموده که ظاهرآ صحیح نیست.

- صفحه ۳۲۹، زیرنویس شماره ۵، فرهنگ جغرافیایی ارتش ج ۵۹ عنوان گردیده که عنوان صحیح آن چنین است: فرهنگ جغرافیایی آبادی‌های کشور جمهوری اسلامی ایران، ج ۵۹، ناشر: سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح سال، گلپایگان، ۱۳۶۹. در همین صفحه زیرنویس شماره ۲ چنین آمده است: فرهنگ نقاط ایران دکتر لطف الله مفخم پایان. صحیح این زیرنویس چنین است: فرهنگ آبادی‌های ایران، تالیف دکتر لطف الله مفخم چاپ دوم، امیرکبیر، ۱۳۳۹ صفحه؛ این اثر را سازمان جغرافیایی ارتش در سال ۱۳۵۵ به عنوان جلد یازدهم فرهنگ آبادی‌های کشور منتشر کرده است.

- صفحه ۴۱۷، سطر ۲، محل تولد آیة الله حاج شیخ عبدالکریم بزدی راقریه مهرجرد از توابع میبد اردکان بزد آورده است. حال چگونه ممکن است یک قریه از سه شهرستان متفاوت باشد. مشخص نگردیده است، زیرا مهرجرد زمانی که آبادی محسوب می‌گردیده در محدوده شهرستان میبد بوده و نه اردکان و بزد.

در پایان می‌ماند اغلات چاپی این اثر که نسبت به حجم آن بسیار زیاد است و برخی نیز به نحوی است که دستیابی به صحیح آن مشکل است.

نام بقעה	شماره در فهرست اول	نکار در فهرست دوم
بقعه آقا نور الدین عراقی	شماره ۳	شماره ۴۲
بقعه جایای مرتضی علی	شماره ۷	شماره ۵
بقعه امامزاده خبیث	شماره ۸	شماره ۶
بقعه حبیله خاتون	شماره ۱۳	شماره ۲
بقعه شاهزاده محمد عابد	شماره ۱۴	شماره ۲
بقعه چهل دختران	شماره ۱۵	شماره ۲۰
بقعه شاه غریب	شماره ۱۶	شماره ۲۱
بقعه شاه قلندر	شماره ۱۷	شماره ۳۵
بقعه احمد و حوا خاتون	شماره ۲۰	شماره ۲۹
در صفحه ۲۶۷، سطر ۶ چنین آمده است: در تاریخ عراق عجم در مورد مرقد شریف شاهزاده محمد عابد چنین آمده است. ارجاع مطلب فوق برخلاف آنچه در متنه آمده، به کتاب خیرالمعابد مؤلف محترم است. این موضوع در زیرنویس بعدی نیز صادق است، کما اینکه در سطر ۱۲-۱۸ چنین آمده که ملافتعلی سلطان آبادی در کتاب فقه الفه ارجاع آن به کتاب خیرالمعابد است.	در صفحه ۳۸۶ تاریخ ضریح چوبی امامزاده قاسم(ع) ۹۲۳ آمده و در سطر ۲۲ تاریخ آن ۹۲۳ را ۱۳۶۹ ق ذکر نموده است، امادر سطر ۲۵ عنوان گردیده متأسفانه در طول ۴۶ سال و اندی که از تاریخ ساخت آن می‌گذرد ظرافت و دقیقت آن بر اثر تماس دست زائران کاسته شده است. در صورتی که سال ساخت ۹۲۳ و سال چاپ کتاب ۱۴۲۷ (سال ۱۳۸۵ ش) را از یکدیگر کم کنیم عدد ۵۰۴ به دست می‌آیدند ۴۶۰ سال.	در صفحه ۴۰۹ بنای مدرسه علمیه ملک را به دست حاج حسین ملک التجار تبریزی دانسته، در صفحه ۴۱۳ بنای مدرسه رابه حاج حسن ملک التجار نسبت داده، در صفحه ۴۱۵، سطر ۲۰ نیز حاج حسن ملک التجار را بانی این امر معرفی کرده است.
صفحه ۷۵، سطر ۹ چنین آمده است: «این اثر تاریخی در سال شمسی از طریق کارشناسان اداره کل حفاظت آثار تاریخی سوره بررسی قرار گرفت». ظاهرآ سال شمسی سوره نظر فراموش گردیده و ذکر نگردیده است.	صفحه ۷۹، سطر ۱۰، ۱۸ و ۱۹ تکراری است. باز در همین صفحه در خصوص بنای حمام چهار نصل آمده که این بنا در خلال سال‌های ۱۲۹۲-۱۲۹۴ شمسی می‌حدودد ۲۸۵ ماه احداث شده است. سال‌های ۱۲۹۲-۱۲۹۴ می‌حدودد ۲ سال	صفحه ۱۰، ۱۱ و ۱۲ تکراری است. باز در همین صفحه در خصوص بنای حمام چهار نصل آمده که این بنا در خلال سال‌های ۱۲۹۲-۱۲۹۴ شمسی می‌حدودد ۲۸۵ ماه احداث شده است. سال‌های ۱۲۹۲-۱۲۹۴ می‌حدودد ۲ سال